

РЕШЕНИЕ

№ 330

гр. София, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110203192 по описа за 2023 година

Намери за установено следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Л. Т. срещу Наказателно постановление № 22-4332-024472/30.11.2022 г., издадено от Началник сектор при отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с което на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 1 и 2 от ЗДвП на жалбоподателката е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В своята жалба жалбоподателката твърди, че наказателното постановление не отговаря на действителното фактическо положение. Жалбоподателката твърди, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения – реквизитите са непълни, не е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява и се представлява от адвокат.

Въззиваемата страна СДВР - ОПП, редовно призована, не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с жалбата и с приетите и приобщени по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 31.10.2022 около 20:30 ч., в гр. София на ул. Околовръстен път № 214 на паркинга на Ринг Мол, ниво -1 на кръстовище при наличието на пътен знак Б1 жалбоподателката, управлявайки лек автомобил, Опел Мока, с рег. №

, не пропуска и реализира ПТП с движещия се по път с предимство отляво на нея товарен автомобил Дачия Докер с рег. № *.

Срещу жалбоподателката бил съставен АУАН № 806507/01.11.2022 г., в който поведението на жалбоподателката, изразяващо се в извършване на ПТП поради несъобразяване на поведението си с пътните знаци и маркировката, било подведено под правната норма на чл. 6, т. 1, пр. 3 от ЗДвП. Впоследствие било издадено атакуваното наказателно постановление № 22-4332-024472/30.11.2022 г., издадено от Началник сектор при отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с което на жалбоподателката е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 1 и 2 от ЗДвП.

Съдът приема изложената фактическа обстановка за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства – АУАН, протокол за ПТП № 1787809/31.10.2022 г., скица на ПТП към протокола, два броя декларации на участниците в ПТП от 31.10.2022 г., справка картон на водач, заверено копие на заповед № 513з-13135 от 10.09.2020 г. на директор на СДВР за определяне на длъжностни лица от МВР, които да издават АУАН, заверено копие на заповед № 8121К-13318 от 28.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи за назначаване на началник на сектор към отдел „Пътна полиция“ към СДВР и заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на длъжностни лица от МВР, които да издават НП, както и от показанията на разпитания свидетел – Н. В..

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите Д. и Д., като намира същите за логични, последователни и безпротиворечиви и възпроизвеждащи факти, релевантни към основния факт предмет на доказване по делото. Същите дават информация за посещения сигнал за настъпило ПТП в паркинга на търговския обект РИНГ Мол, снемането на сведения от участниците в същото, както и преценката им, че жалбоподателката в случая не е пропуснала МПС, движещо се по път с предимство. Свидетелите удостоверяват също, че пътния участък в района на настъпилото ПТП е усложнена, тъй като имало голяма колона, която закривала видимостта на движещите се МПС по пътя без предимство, както и поставения пътен знак Б1.

Съдът кредитира и показанията на другия участник в ПТП - св. В., досежно обстоятелствата около настъпилото ПТП, а именно, че се е движел със скорост около 30 км/ч по път с предимство и автомобила на жалбоподателката не го е пропуснал, а е излязъл от път без предимство с маневра завои надясно и в резултат на това е настъпило съприкосновение между двата автомобила.

Съдът кредитира и писмените доказателства посочени по-горе, като относими и допринасящи за изясняване на предмета на делото.

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалбата е депозирана в преклузивния процесуален срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган. Приложена е заповедта, с която министърът на вътрешните работи е възложил правата си на наказващ орган на определени от него длъжностни лица.

Съгласно чл. 6, т. 1 ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

В АУАН е описано деяние, изразяващо се в причиняване на ПТП поради неспазване предписанието на пътните знаци. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация по чл. 6, т. 1, пр. 3 ЗДвП/пр. 3 касае именно задължението на участниците в движението да се съобразяват с пътните знаци/.

В НП обаче при словесно описание, идентично на това в АУАН, се твърди, че нарушението на жалбоподателката се изразява в причиняване на ПТП поради несъобразяване на поведението ѝ с пътните знаци и маркировка. Цифрово жалбоподателката също е наказана с глоба 200 лева поради причиняване на ПТП вследствие на неспазване на предписанието на пътните знаци и пътната маркировка. Това означава, че в НП както при описание на нарушението, така и при дадената му правна квалификация са въведени нови факти, което нарушава правото на защита на жалбоподателката. Отделно от това твърденията за несъобразяване с пътната маркировка не са словесно подкрепени при изнасяне на фактите и обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението.

Съдът намира, че с вменияването на нови факти при описание на нарушението и правното му квалифициране в АУАН съществено се засяга правото на защита на нарушителя и НП като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Докато разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН дава възможност на административнонаказващия орган да издаде НП, макар в акта за установяване на административно нарушение да е допусната нередовност, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, то това положение не се отнася до издаването на НП, при което административнонаказващият орган следва да спазва всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на НП и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание.

На следващо място разпоредбата на чл. 6, т. 1, пред. 3 от ЗДвП / правилно квалифицирано в АУАН, но не и посочено в НП/ въвежда общо задължение за водачите на ППС, като участници в движението да съобразяват поведението си с пътните знаци. Посочената правна норма е бланкетна, доколкото не сочи при конкретен пътен знак, какви са задълженията на

водачите. За да бъде дадена прецизна правна квалификация на нарушението следва ясно да се посочи коя е правната норма, съдържаща правилото за поведение на водачите на ППС при наличие на пътен знак "Б1", като по този начин на жалбоподателката ще бъде посочено ясно и конкретно кое е задължителното правило за поведение, което тя е нарушила, за да ѝ бъде наложено съответното административно наказание. При издаване на НП, вместо да попълни бланкетната норма на [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#) с посочване на конкретната правна норма, която предвижда какво следва да е поведението на водач при наличие на пътен знак "Б1", административнонаказващият орган е допуснал нарушение на [чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН](#), като при цитиране на правната квалификация на нарушението се е задоволил единствено да посочи, че жалбоподателката е нарушила [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#).

Както вече беше посочено, разпоредбата на [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#) предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП АНО е приел, че жалбоподателката не се е съобщила с пътен знак Б1 „Пропусни движещите се по път с предимство“. Никъде в НП обаче не е посочено кой е нормативният акт, който вменява задължение на участниците в движението да пропуснат движещите се по път с предимство при наличие на пътен знак Б1. Цитираната като нарушена правна разпоредба - [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#) не посочва при наличие на конкретни пътни знаци, какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Поведението, което следва да спазват водачите на ППС при наличие на пътен знак "Б1" е посочено в [чл. 46, ал. 1 от ППЗДвП](#), а именно да пропуснат движещите се по пътя с предимство. Тоест [чл. 6, т. 1 от ЗДвП](#) се допълва от друга разпоредба – такава, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при наличие на различни пътни знаци, а с оглед конкретно посочения пътен знак "Б1", това е [чл. 46, ал. 1 от ППЗДвП](#). Член 57 от ЗАНН изчерпателно изброява задължителните реквизити на наказателното постановление, като в точка 6 е предвидено посочването на "законните разпоредби, които са били нарушени виновно". Като не е посочил конкретната норма, въвеждаща задължение за водачите при наличие на пътен знак Б1 да пропуснат движещите се по пътя с предимство, АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена. Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за него задължения, които то не е изпълнило.

Независимо от констатираното формално основание за отмяна на НП, съдът намира, че следва да обсъди и нарушението по същество.

От събраните по делото доказателства по безспорен и категоричен начин се установява, че на 31.10.2022 около 20:30 ч., в гр. София на ул. Околовръстен път № 214 на паркинга на Ринг Мол, ниво -1 на кръстовище при наличието на пътен знак Б1 жалбоподателката като водач на лек автомобил, Опел Мока, с рег. № *** не пропуска и реализира ПТП с движещия се по път с предимство отляво на нея товарен автомобил Дачия Докер с рег. № ***, като е настъпило ПТП.

Следва да се отбележи, че основната защитна теза на жалбоподателката, изложена в съдебно заседание, че водачът на автомобила, движещ се по пътя с предимство, се е движел с по-висока от позволената скорост, както и че автомобилът не е преминал годишен технически преглед, се подкрепя от представените по делото доказателства, но и не са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. На следващо място, обстоятелството, че видимостта към пътя с предимство е влошена поради наличието на колона, което се потвърждава от показанията на св. В. и св. Д., не освобождава жалбоподателката от задължението □ да пропусти евентуално движещ се по път с предимство автомобил, отбелязано със съответен знак, а напротив – същата е следвало да бъде по-бдителна относно обстановката предвид лошата видимост и да се съобрази с пътния знак.

С оглед изхода на делото претендираните от жалбоподателката разноски за адвокатско възнаграждение следва бъдат присъдени.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-024472/30.11.2022 г., издадено от Началник сектор при отдел „Пътна полиция“ в СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 1 и 2 от ЗДвП на С. Л. Т. е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лв за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОПП – СДВР да заплати на С. Л. Т., ЕГН *****, сумата от 450 /четиристотин и петдесет/ лева разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване по реда на глава 12 от АПК пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните, на касационните основания предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____